

तदानीमात्मरहिताः केवला अवयवा एव स्युः । तस्मादाग्नेयेन सह पूर्वाणि त्रीणि हवींषि निरूप्याणि । तथा सति यज्ञस्य सावयवत्वं सात्मत्वञ्च सम्पद्यते ॥

अथानुनिर्वाप्यं हविर्विधत्ते । “उभयं वा एतस्येन्द्रियं वीर्यमाप्यते [४] योऽग्निमाधत्ते । ऐन्द्राग्नमेकादशकपालमनुनिर्वपेत् । आदित्यश्चरुम् । इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ । ये एव देवते अयातयाम्नी । ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमवरुन्धे । आदित्यो भवति । इयं वा अदितिः । अस्यामेव प्रतितिष्ठति” इति । अग्निमादधानस्येन्द्रियवीर्यस्य प्राप्या भवितव्यम् । अतस्तत्सिद्ध्यर्थमिन्द्राग्निदेवताकं पुरोडाशमनुनिर्वपेत् । देवानां मध्ये इन्द्राग्न्योरगतसारत्वात् तत्प्रसादेनेन्द्रियवीर्यप्राप्तिर्भवति । अगतसारत्वज्ञानयोर्जैहत्वादवगन्तव्यम् । जयश्च राजसूयप्रकरणे पठ्यते । “देवा वा ओषधीष्वजिमयुः । ता इन्द्राग्नी उदजयताम्” इति । आदित्यचरुर्निर्वापेण भूम्यां प्रतितिष्ठति । भूमेरखण्डनीयत्वेनादितित्वात् ॥

अस्य चरोः सहकारिद्रव्यं घृतं विधत्ते । “धेनौ वा एतद्रेतः [५] यदाज्यम् । अनडुहस्तण्डुलाः । मिथुनमेवावरुन्धे । घृते भवति । यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय” इति । आज्यस्य धेनुनिष्पाद्यत्वात्तद्रेतस्त्वम् । तण्डुलानाञ्चानडुहाकृष्टायां भूमौ निष्पाद्यत्वात्तद्रेतस्त्वम् । अत उभयमेलने सति मिथुनं सम्पद्यते । तस्माच्चरुनिष्पत्तये घृते तण्डुलाः प्रक्षेप्तव्याः । एतेन घृतेन यज्ञस्य अलूक्षान्तत्वं सम्पद्यते । लूक्षो रूक्षः स्नेहरहितः परुषः तद्वैपरी-